

EUROPEISKA CENTRALBANKENS REKOMMENDATION

av den 4 april 2017

om gemensamma specifikationer för vissa alternativ och handlingsutrymmen som nationella behöriga myndigheter ges genom unionsrätten avseende mindre betydande institut

(ECB/2017/10)

(2017/C 120/02)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut⁽¹⁾, särskilt artikel 4.3 och artikel 6.1 och 6.5 c, och

av följande skäl:

- (1) Det är Europeiska centralbankens (ECB) ansvar att säkerställa att den gemensamma tillsynsmekanismen fungerar på ett effektivt och enhetligt sätt. ECB utövar tillsyn över systemets sätt att fungera för att säkerställa en enhetlig tillämpning av hög tillsynsstandard och enhetliga resultat av tillsynen i alla deltagande medlemsstater.
- (2) Enligt förordning (EU) nr 1024/2013 och Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 (ECB/2014/17)⁽²⁾ ska ECB säkerställa en konsekvent tillämpning av tillsynskraven för kreditinstitut i de deltagande medlemsstaterna.
- (3) Som den behöriga myndigheten enligt förordning (EU) nr 1024/2013, avseende sådana kreditinstitut som har klassificerats som betydande, har ECB tillämpat flera av de alternativ och utnyttjat de handlingsutrymmen som framgår av Europeiska centralbankens förordning (EU) 2016/445 (ECB/2016/4)⁽³⁾. Därutöver beskriver ECB, i sina anvisningar daterade november 2016 om de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom unionsrätten (nedan kallade *ECB:s anvisningar*) en uppsättning gemensamma specifikationer för att i enskilda fall tillämpa vissa andra alternativ efter en ansökan från ett kreditinstitut som klassats som betydande enligt artikel 6.4 i förordning (EU) nr 1024/2013 samt enligt del IV och artikel 147.1 i förordning (EU) nr 468/2014.
- (4) För att främja en gemensam tillsynsstrategi hos de nationella behöriga myndigheterna när dessa bedömer hur alternativ och handlingsutrymmen ska tillämpas i enskilda fall kan ECB, i enlighet med artikel 4.3 i förordning (EU) nr 1024/2013, anta en rekommendation om de specifikationer som ska tillämpas vid bedömningen av ansökningar från mindre betydande institut.
- (5) Det behövs en uppsättning gemensamma specifikationer för att utöva alternativ och handlingsutrymmen i enskilda fall dels för att säkerställa en enhetlig, effektiv och transparent tillsyn av mindre betydande kreditinstitut inom den gemensamma tillsynsmekanismen och dels för att främja likabehandlingen av betydande och mindre betydande institut samt konkurrens på lika villkor för alla kreditinstitut i de deltagande medlemsstaterna. Samtidigt bör man beakta proportionalitetsprincipen samt de berättigade förväntningarna som kreditinstitut som står under tillsyn har.
- (6) För detta ändamål har ECB identifierat vissa alternativ och handlingsutrymmen i ECB:s anvisningar som bör tillämpas på samma sätt för både betydande och mindre betydande institut. ECB har därutöver identifierat ytterligare alternativ och handlingsutrymmen, varav två är av allmän natur och återfinns i artikel 380 och artikel 420.2 i förordning (EU) nr 575/2013, för vars utövande ECB rekommenderar ett specifikt tillvägagångssätt när det gäller mindre betydande institut.
- (7) Vad gäller alternativ och handlingsutrymmen avseende konsoliderad tillsyn och undantag från tillsynskrav bör de nationella behöriga myndigheterna, i enlighet med de rekommendationer som återfinns i kapitel 1 avsnitt II i ECB:s anvisningar, uppmuntras att vara försiktiga när de beviljar sådana undantag i enskilda fall. Vad gäller undantag avseende likviditet på gränsöverskridande nivå rekommenderar ECB ett specifikt tillvägagångssätt för mindre betydande institut eftersom inte alla specifikationer för bedömningen av ansökningar som finns upptagna i ECB:s anvisningar är relevanta för dessa institut.

⁽¹⁾ EUT L 287, 29.10.2013, s 63.

⁽²⁾ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM)) (ECB/2014/17) (EUT L 141, 14.5.2014, s. 1).

⁽³⁾ Europeiska centralbankens förordning (EU) 2016/445 av den 14 mars 2016 om de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom unionsrätten (ECB/2016/4) (EUT L 78, 24.3.2016, s. 60).

- (8) Inom den gemensamma tillsynsmekanismen bör man vara både konsekvent och försiktig vid tillämpningen av alternativ och handlingsutrymmen som avser kapitalbaskrav, enligt vad som framgår av kapitel 2 och 3 i avsnitt II i ECB:s anvisningar, eftersom dessa tillsynsbeslut får konsekvenser för de egna medel som står till förfogande samt deras kvalitet. Detsamma gäller för primärkapitaltillskott och supplementärkapital eller minoritetsintressen som i vissa fall inkluderas i den kvalificerade kapitalbasen. För att säkerställa konkurrens på lika villkor bör schablonmetoden, metoden för intern riskklassificering, metoden med interna modeller samt metoden med interna modeller vid beräkningen av kapitalbaskrav tillämpas konsekvent för alla kreditinstitut inom den gemensamma tillsynsmekanismen. Bedömningen av huruvida de krav som framgår av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁽¹⁾ uppfylls för att tillåta att en riskvikt motsvarande noll procent används vid beräkningen av kapitalbaskraven för exponeringar inom en grupp bör också baseras på en uppsättning gemensamma specifikationer. ECB har dock identifierat vissa alternativ och handlingsutrymmen avseende kapitalbaskraven för vilka det är nödvändigt att använda ett specifikt tillvägagångssätt när det gäller mindre betydande institut.
- (9) När det gäller alternativ och handlingsutrymmen som berör institut som har ingått ett institutionellt skyddssystem rekommenderas det att man använder en uppsättning gemensamma specifikationer för bedömningen av ansökningar om undantag från tillsynskrav, enligt vad som framgår av kapitel 4 i avsnitt II i ECB:s anvisningar, för att uppnå en enhetlig tillsyn mot bakgrund av att institutionella skyddssystem som huvudregel omfattar både betydande och mindre betydande institut. Dock rekommenderas, för innehav i institut som omfattas av institutionella skyddssystem enligt artikel 49.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ett specifikt tillvägagångssätt avseende mindre betydande institut för att i möjligaste mån minska den administrativa bördan för dessa institut.
- (10) När det gäller överensstämmelsen med kraven för stora exponeringar bör det tillvägagångssätt som beskrivs i kapitel 5 i avsnitt II i ECB:s anvisningar avseende betydande institut även tillämpas på mindre betydande institut för att främja en försiktig hantering av stora exponeringar för alla kreditinstitut inom den gemensamma tillsynsmekanismen så att koncentrationsrisker hanteras på ett adekvat sätt och begränsas.
- (11) ECB rekommenderar ett konsekvent och försiktigt tillvägagångssätt vid tillämpningen av alternativ och handlingsutrymmen avseende likviditetskrav, som beskrivs i kapitel 6 i avsnitt II i ECB:s anvisningar, eftersom dessa alternativ och handlingsutrymmen påverkar beräkningen av likviditetstäckningskvoten, bl.a. genom att ange hur specifika in- och utflöden ska behandlas. Vad gäller utflödessatser för handelsfinansrelaterade produkter utanför balansräkningen får de nationella behöriga myndigheterna tillämpa en utflödessats under 5 procent om utflödessatsen baserats på konkret statistik.
- (12) Vad gäller tillämpningen av undantaget för kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ enligt artikel 21.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU⁽²⁾, rekommenderas det att man använder det tillvägagångssätt som framgår av kapitel 8 i avsnitt II i ECB:s anvisningar avseende mindre betydande institut för att uppnå konkurrens på lika villkor.
- (13) Vad gäller tillämpningen av alternativ och handlingsutrymmen avseende styrningsformer och tillsyn rekommenderas ett konsekvent och försiktigt tillvägagångssätt, som beskrivs i kapitel 11 i avsnitt II i ECB:s anvisningar, för att främja att alla kreditinstitut omfattas av lämpliga styrmekanismer. Mot bakgrund av proportionalitetsprincipen anses det dock lämpligt att använda ett specifikt tillvägagångssätt för mindre betydande institut när det gäller att kombinera riskkommittén och revisionskommittén.
- (14) Eftersom det är viktigt med ett väl fungerande samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen omfattar denna rekommendation även alternativ och handlingsutrymmen som avser samarbetet mellan myndigheter.
- (15) Vad gäller bilaterala avtal om tillsyn över kreditinstitut i icke deltagande medlemsstater enligt artikel 115.2 i direktiv 2013/36/EU behövs ett specifikt tillvägagångssätt för mindre betydande institut eftersom detta alternativ kan tillämpas av den behöriga myndigheten som ansvarar för tillstånden. Enligt artikel 4.1 a och artikel 9 i förordning (EU) nr 1024/2013 har ECB exklusiv behörighet inom den gemensamma tillsynsmekanismen att bevilja och återkalla kreditinstituts tillstånd, och måste därför involveras för att inrätta bilaterala avtal om tillsyn över kreditinstitut i icke deltagande medlemsstater.

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

(2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

DEL ETT

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

I.

1. Syfte och tillämpningsområde

I denna rekommendation fastställs principer för vissa av de alternativ och handlingsutrymmen som nationella behöriga myndigheter ges genom unionsrätten avseende mindre betydande institut.

2. Definitioner

I denna rekommendation ska definitionerna i förordning (EU) nr 1024/2013, förordning (EU) nr 468/2014 (ECB/2014/17), förordning (EU) nr 575/2013, direktiv 2013/36/EU samt den delegerade förordningen (EU) 2015/61⁽¹⁾ gälla.

DEL TVÅ

**ALTERNATIV OCH HANDLINGSUTRYMMEN DÅR ETT SPECIFIKT TILLVÄGAGÅNGSSÄTT
REKOMMENDERAS FÖR MINDRE BETYDANDE INSTITUT**

II.

Undantag från tillsynskrav

1. Artikel 8.3 i förordning (EU) nr 575/2013: undantag avseende likviditet på gränsöverskridande nivå

När de nationella behöriga myndigheterna granskar en ansökan om undantag avseende likviditet på gränsöverskridande nivå ska de bedöma huruvida alla de villkor som uppställs i artikel 8.1 och 8.3 i förordning (EU) nr 575/2013 är uppfyllda, och tillämpa de bedömningskriterier som framgår av avsnitt II, kapitel 1, punkt 4 i ECB:s anvisningar med undantag för kriterier som framgår av artikel 8.3 b.

III.

Kapitalkrav

1. Artikel 129.1 i förordning (EU) nr 575/2013: exponeringar i form av säkerställda obligationer

Vad gäller exponeringar i form av säkerställda obligationer ska en nationell behörig myndighet först samråda med ECB avseende bedömningen av betydande potentiella koncentrationsproblem i de berörda medlemsstaterna, innan man fattar beslut om att delvis bevilja undantag från tillämpningen av artikel 129.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och tillåta kreditkvalitetssteg 2 för upp till 10 procent av den totala exponeringen för det nominella beloppet av det emitterande institutets utestående säkerställda obligationer.

2. Artikel 311.2 i förordning (EU) nr 575/2013: redovisning av exponeringar mot centrala motparter

2.1 En nationell behörig myndighet bör tillåta att ett kreditinstitut tillämpar den behandling som framgår av artikel 310 i förordning (EU) nr 575/2013 på sina handlexponeringar samt bidrag till obeståndsfonden för en central motpart om denna centrala motpart har meddelat kreditinstitutet att motparten har upphört att beräkna K_{CCP} (hypotetiskt kapital) enligt artikel 311.1 a i förordning (EU) nr 575/2013.

2.2 Vad gäller punkt 2.1 ska de nationella behöriga myndigheterna vid sin bedömning av de orsaker av vilka den centrala motparten har upphört att beräkna K_{CCP} (hypotetiskt kapital) tillämpa de slutsatser som ECB kommit fram till i förhållande till samma centrala motpart vid dess bedömning av orsakerna.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut (EUT L 11, 17.1.2015, s. 1).

3. Artikel 380 i förordning (EU) nr 575/2013: undantag i situationer då en störning omfattar hela systemet

- 3.1 Om det inträffar en störning som omfattar hela systemet i den mening som avses i artikel 380 i förordning (EU) nr 575/2013, som ECB bekräftat offentligt, och fram till dess att ECB offentligt tillkännager att situationen har åtgärdats, ska ECB granska störningen och de nationella behöriga myndigheterna tillämpa slutsatserna från ECB bedömning och använda de alternativ som framgår av artikel 380 i förordning (EU) nr 575/2013. I sådana fall gäller att
- a) kreditinstitut inte behöver uppfylla kapitalbaskravet enligt artiklarna 378 och 379 i förordning (EU) nr 575/2013, och
  - b) en motparts oförmåga att avveckla en transaktion inte betraktas som fallissemang i kreditriskavseende.
- 3.2 Om en nationell behörig myndighet planerar att offentligt meddela att det inträffat en störning som omfattar hela systemet i den mening som avses i artikel 380 i förordning (EU) nr 575/2013 bör den samråda med ECB innan meddelandet offentliggörs.

IV.

Institutionella skyddssystem

1. **Artikel 49.3 i förordning (EU) nr 575/2013: avdrag för innehav i institut som omfattas av institutionella skyddssystem**
- 1.1 Om en ansökan görs om att inte dra av innehav av kapitalbasinstrument ska de nationella behöriga myndigheterna använda de specifikationer som framgår av avsnitt II, kapitel 4, punkt 4 i ECB:s anvisningar för att bedöma huruvida de villkor som framgår av artikel 49.3 i förordning (EU) nr 575/2013 är uppfyllda.
- 1.2 En nationell behörig myndighet kan godta att ett institutionellt skyddssystem lämnar in en ansökan enligt artikel 49.3 i förordning (EU) nr 575/2013 för alla mindre betydande institut som är medlemmar i systemet. I sådana fall kan den nationella behöriga myndigheten anta ett beslut som ger tillstånd i enlighet med artikel 49.3 i förordning (EU) nr 575/2013 som gäller för alla mindre betydande institut som omnämns i ansökan.

V.

Likviditet

1. **Artikel 420.2 i förordning (EU) nr 575/2013: likviditetsutflöden**
- 1.1 I överensstämmelse med artikel 11 i förordning (EU) 2016/445 ska nationella behöriga myndigheter tillämpa en utflödessats på 5 procent för handelsfinansrelaterade produkter utanför balansräkningen, i enlighet med artikel 429 i förordning (EU) nr 575/2013 och bilaga I till denna, som ska användas av kreditinstitut när de bedömer likviditetsutflöden. En nationell behörig myndighet bör kräva att kreditinstitutet rapporterar in sina utflöden i enlighet med kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014⁽¹⁾ till myndigheten.
- 1.2 Med avvikelse från vad som sägs i punkt 1.1 får en nationell behörig myndighet tillämpa en utflödessats under 5 procent baserat på statistisk information för mindre betydande institut som är etablerade i den berörda medlemsstaten.

VI.

Tillsyn

1. **Artikel 76.3 i direktiv 2013/36/EU: att kombinera riskkommittén och revisionskommittén**
- 1.1 När det gäller mindre betydande institut (inklusive kreditinstitut som är dotterbolag i en grupp) som inte är betydande i den mening som avses i artikel 76.3 i direktiv 2013/36/EU, ska nationella behöriga myndigheter tillämpa alternativet att tillåta kombinerad riskkommitté och revisionskommitté.
- 1.2 De nationella behöriga myndigheterna ska utföra bedömningen av kreditinstitutets betydelse i den mening som avses i artikel 76.3 i direktiv 2013/36/EU i fråga om storlek, intern organisation samt sin verksamhets art, omfattning och komplexitetsgrad i enlighet med de bedömningskriterier som framgår av avsnitt II, kapitel 11, punkt 3 i ECB:s anvisningar.
- 1.3 Om nationell lagstiftning som införlivar direktiv 2013/36/EU innehåller andra kriterier än de som framgår av avsnitt II, kapitel 11, punkt 3 i ECB:s anvisningar, ska de nationella behöriga myndigheterna tillämpa den nationella lagstiftningen.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 av den 16 april 2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (EUT L 191, 28.6.2014, s. 1).

2. Artikel 115.2 i direktiv 2013/36/EU: bilaterala avtal om tillsyn över kreditinstitut i icke deltagande medlemsstater

2.1 Mot bakgrund av ESB:s behörighet att bevilja den initiala auktorisationen för kreditinstitut inom den gemensamma tillsynsmekanismen och de nationella behöriga myndigheternas behörighet att utöva tillsyn över mindre betydande institut, bör de nationella behöriga myndigheterna informera ECB om sin avsikt att delegera sitt ansvar för den direkta tillsynen över mindre betydande institut till den behöriga myndigheten som beviljat moderföretaget auktorisation och utövar tillsyn över detta, eller att ikläda sig ansvaret för tillsynen över dotterföretaget som auktoriserats i en annan medlemsstat. ECB kommer i egenskap av behörig myndighet med ansvar för auktorisation av kreditinstitut att samarbeta, tillsammans med den berörda nationella behöriga myndigheten, vid upprättandet av ett bilateralt avtal om delegering eller övertagande av tillsynsansvar för den nationella behöriga myndigheten med ansvar för tillsynen över moder- eller dotterinstitutet i de deltagande medlemsstaterna.

2.2 Punkt 2.1 ska tillämpas i följande situationer:

- a) En nationell behörig myndighet önskar delegera sitt ansvar för den direkta tillsynen över mindre betydande institut till den behöriga myndigheten som beviljat moderföretaget auktorisation och utövar tillsyn över detta.
- b) En nationell behörig myndighet önskar eller har tillfrågats om att, i egenskap av direkt tillsynsmyndighet för ett moderföretag som är ett kreditinstitut, ikläda sig ansvaret för tillsynen över ett dotterföretag som auktoriserats i en annan medlemsstat.

DEL TRE

ALTERNATIV OCH HANDLINGSUTRYMMEN SOM UTÖVAS I ENSKILDA FALL DÄR ETT GEMENSAMT TILLVÄGAGÅNGSSÄTT BÖR VÄLJAS AVSEENDE ALLA KREDITINSTITUT

VII.

De alternativ och handlingsutrymmen som utövas i enskilda fall där ett gemensamt tillvägagångssätt bör väljas avseende alla betydande och mindre betydande institut framgår av bilagan. De nationella behöriga myndigheterna bör tillämpa dessa alternativ och handlingsutrymmen avseende mindre betydande institut i enlighet med tabellen i bilagan.

DEL FYRA

SLUTBESTÄMMELSE

VIII.

Slutbestämmelse

Denna rekommendation riktar sig till de nationella behöriga myndigheterna i deltagande medlemsstater.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 4 april 2017.

Mario DRAGHI
ECB:s ordförande

BILAGA

Den rättsliga grunden för alternativet och/eller handlingsutrymmet	Rekommenderat tillvägagångssätt: enhetlig tillämpning av reglerna för alternativ och handlingsutrymmen avseende betydande institut
--	--

Konsoliderad tillsyn och undantag från tillsynskrav

Artikel 7.1, 7.2 och 7.3 i förordning (EU) nr 575/2013: undantag från kapitalkrav	Avsnitt II kapitel 1 punkt 3 i ECB-anvisningarna
Artikel 8.1 och 8.2 i förordning (EU) nr 575/2013: undantag från likviditetskrav	Avsnitt II kapitel 1 punkt 4 i ECB-anvisningarna
Artikel 9 i förordning (EU) nr 575/2013: individuell konsolideringsmetod	Avsnitt II kapitel 1 punkt 5 i ECB-anvisningarna
Artikel 10.1 och 10.2 i förordning (EU) nr 575/2013: undantag för kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ	Avsnitt II kapitel 1 punkt 6 i ECB-anvisningarna
Artikel 24.2 i förordning (EU) nr 575/2013: värdering av tillgångar och poster utanför balansräkningen – användning av International Financial Reporting Standards (IFRS) för tillsynsändamål	Avsnitt II kapitel 1 punkt 8 i ECB-anvisningarna

Kapitalbas

Artikel 49.1 i förordning (EU) nr 575/2013: avdrag avseende innehav av försäkringsföretag	Avsnitt II kapitel 2 punkt 4 i ECB-anvisningarna
Artikel 49.2 i förordning (EU) nr 575/2013: avdrag avseende innehav av enheter i den finansiella sektorn	Avsnitt II kapitel 2 punkt 5 i ECB-anvisningarna
Artikel 78.1 b i förordning (EU) nr 575/2013: reducereing av kapitalbasen – kapitalöverskott	Avsnitt II kapitel 2 punkt 6 i ECB-anvisningarna
Artikel 78.3 i förordning (EU) nr 575/2013: reducereing av kapitalbasen – ömsesidiga bolag, sparbanker och kooperativa sammanslutningar	Avsnitt II kapitel 2 punkt 7 i ECB-anvisningarna
Artikel 83.1 i förordning (EU) nr 575/2013: undantag för primärkapitaltillskott och supplementärkapital som givits ut av ett specialföretag	Avsnitt II kapitel 2 punkt 9 i ECB-anvisningarna
Artikel 84.5 i förordning (EU) nr 575/2013: minoritetsintressen som ingår i det konsoliderade kärnprimärkapitalet	Avsnitt II kapitel 2 punkt 10 i ECB-anvisningarna

Kapitalkrav

Artikel 113.6 i förordning (EU) nr 575/2013: beräkning av riskvägda exponeringsbelopp – exponeringar inom en grupp	Avsnitt II kapitel 3 punkt 3 i ECB-anvisningarna
Artikel 162.1 i förordning (EU) nr 575/2013: exponeringslöptid	Avsnitt II kapitel 3 punkt 5 i ECB-anvisningarna

Den rättsliga grunden för alternativet och/eller handlingsutrymmet	Rekommenderat tillvägagångssätt: enhetlig tillämpning av reglerna för alternativ och handlingsutrymmen avseende betydande institut
Artikel 225.2 i förordning (EU) nr 575/2013: egna estimat av volatilitetsjusteringar	Avsnitt II kapitel 3 punkt 7 i ECB-anvisningarna
Artikel 243.2 och 244.2 andra stycket i förordning (EU) nr 575/2013: betydande risköverföring	Avsnitt II kapitel 3 punkt 8 i ECB-anvisningarna
Artikel 283.3 i förordning (EU) nr 575/2013: genomförande av metoden med interna modeller	Avsnitt II kapitel 3 punkt 9 i ECB-anvisningarna
Artikel 284.4 och 284.9 i förordning (EU) nr 575/2013: beräkning av exponeringsbeloppet för motpartsrisk	Avsnitt II kapitel 3 punkt 10 i ECB-anvisningarna
Artikel 311.3 i förordning (EU) nr 575/2013: marknadsrisk (exponeringar mot centrala motparter)	Avsnitt II kapitel 3 punkt 11 i ECB-anvisningarna
Artikel 366.4 i förordning (EU) nr 575/2013: beräkning av value-at-risk	Avsnitt II kapitel 3 punkt 12 i ECB-anvisningarna

Institutionella skyddssystem

Artikel 8.4 i förordning (EU) nr 575/2013: undantag avseende likviditet för medlemmar i institutionella skyddssystem	Avsnitt II kapitel 4 punkt 3 i ECB-anvisningarna
--	--

Stora exponeringar

Artikel 396.1 i förordning (EU) nr 575/2013: överensstämmelse med kraven för stora exponeringar	Avsnitt II kapitel 5 punkt 3 i ECB-anvisningarna
---	--

Likviditet

Artikel 422.8 i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 29 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61: likviditetsutflöden från en grupp	Avsnitt II kapitel 6 punkt 11 i ECB-anvisningarna
Artikel 425.4 i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 34 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61: likviditetsinflöden till en grupp	Avsnitt II kapitel 6 punkt 15 i ECB-anvisningarna
Artikel 8.1 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61: diversifiering av innehaven av likvida tillgångar	Avsnitt II kapitel 6 punkt 5 i ECB-anvisningarna
Artikel 8.3 c i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61: förvaltning av likvida tillgångar	Avsnitt II kapitel 6 punkt 6 i ECB-anvisningarna
Artikel 8.6 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61: begränsning av valutaobalanser	Avsnitt II kapitel 6 punkt 4 i ECB-anvisningarna
Artikel 10.2 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61: värderingsavdrag för säkerställda obligationer med extremt hög kvalitet	Avsnitt II kapitel 6 punkt 7 i ECB-anvisningarna

Den rättsliga grunden för alternativet och/eller handlingsutrymmet	Rekommenderat tillvägagångssätt: enhetlig tillämpning av reglerna för alternativ och handlingsutrymmen avseende betydande institut
Artikel 24.6 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61: multiplikator för inlåning från allmänheten som täcks av ett insättningsgarantisystem	Avsnitt II kapitel 6 punkt 8 i ECB-anvisningarna
Artikel 25.3 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61: högre utflödessatser	Avsnitt II kapitel 6 punkt 9 i ECB-anvisningarna
Artikel 26 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61: utflöden med ömsesidigt beroende inflöden	Avsnitt II kapitel 6 punkt 10 i ECB-anvisningarna
Artikel 30.2 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61: ytterligare utflöden av säkerhet till följd av nedgraderingar	Avsnitt II kapitel 6 punkt 12 i ECB-anvisningarna
Artikel 33.2 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61: övre tak för inflöden	Avsnitt II kapitel 6 punkt 13 i ECB-anvisningarna
Artikel 33.3, 33.4 och 33.5 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61: specialiserade kreditinstitut	Avsnitt II kapitel 6 punkt 14 i ECB-anvisningarna

Bruttosoliditet

Artikel 429.7 i förordning (EU) nr 575/2013: undantag för exponeringar inom en grupp vid beräkningen av bruttosoliditetsgraden	Avsnitt II kapitel 7 punkt 3 i ECB-anvisningarna
--	--

Allmänna krav avseende behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut

Artikel 21.1 i direktiv 2013/36/EU: undantag för kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ	Avsnitt II kapitel 9 punkt 1 i ECB-anvisningarna
--	--

Styrningsformer och tillsyn

Artikel 88.1 i direktiv 2013/36/EU: att kombinera funktionen ordförande och verkställande direktör	Avsnitt II kapitel 11 punkt 4 i ECB-anvisningarna
Artikel 91.6 i direktiv 2013/36/EU: ytterligare uppdrag i ledningsorgan utan verkställande funktioner	Avsnitt II kapitel 11 punkt 5 i ECB-anvisningarna
Artikel 108.1 i direktiv 2013/36/EU: intern process för bedömning av kapitalbehov för kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ	Avsnitt II kapitel 11 punkt 7 i ECB-anvisningarna
Artikel 111.5 i direktiv 2013/36/EU: tillsyn över finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag där delar av gruppen befinner sig i icke-deltagande medlemsstater	Avsnitt II kapitel 11 punkt 8 i ECB-anvisningarna
Artiklarna 117 och 118 i direktiv 2013/36/EU: samarbetskyldigheter	Avsnitt II kapitel 11 punkt 10 i ECB-anvisningarna
Artikel 142 i direktiv 2013/36/EU: kapitalkonserveringsplaner	Avsnitt II kapitel 11 punkt 13 i ECB-anvisningarna